

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.639 van 3 mei 2016
in de zaak A. 219.132/XIV-37.017**

In zake: Naqibullah NASERI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pierre Robert
kantoor houdend te 1030 Brussel
Eugène Smitsstraat 28-30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd
door de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 mei 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van verval van de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van 26 februari 2016, die [verzoeker] nooit betekend werd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 mei 2016, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pierre Robert, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Brecht Vandenberghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker komt op 23 december 2015 België binnen en dient op 5 januari 2016 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 28 februari 1999. Het wordt niet betwist dat hij voordien op 16 december 2015 een asielaanvraag indiende in Bulgarije.

De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over verzoekers leeftijd. In het Universitair Ziekenhuis St.-Rafael (KU Leuven) ondergaat verzoeker op 12 februari 2016 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. De conclusie van de leeftijdsschatting luidt: “Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat [verzoeker] op datum van 12-02-2016 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar”.

3.2. Op 26 februari 2016 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002 (hierna: wet van 24 december 2002). Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede van [verzoeker] door de dienst Voogdij van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing”.

Dit is de bestreden beslissing. Ze is als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat [verzoeker] op 5 januari 2016 heeft verklaard 16 jaar en 11 maanden te zijn te Laghmani, Afghanistan, en dat de dienst Vreemdelingenzaken op 5 januari 2016 twijfel omtrent de leeftijd van de betrokkene heeft geuit;

Overwegende dat de betrokkene werd geïnformeerd over het verloop van het medisch onderzoek;

Overwegende dat de dienst Voogdij een medisch onderzoek liet uitvoeren op 12 februari 2016 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafael (KU Leuven), Faculteit Geneeskunde, Departement Tandheelkunde, Kapucijnenvoer 7, 3000 Leuven, teneinde na te gaan of betrokkene al dan niet jonger is dan 18 jaar;

Overwegende dat de conclusie van het medisch onderzoek als volgt luidt: ‘Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat [verzoeker] op datum van 12-02-2016 een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar’.

Overwegende dat uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene meer dan 18 jaar oud is;”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Ernst van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen’ en van artikel 7 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002.

Hij licht vooreerst toe dat uit het verslag van de leeftijdsschatting van 12 februari 2016 blijkt dat de volgende onderzoeken plaatsvonden:

- “- Een klinisch onderzoek waarvan het besluit als volgt luidt:
‘Onze klinische indruk stemt overeen met een individu van ongeveer 18 jaar’;
- Een handpolsradiografie waarvan het besluit is dat verzoeker een leeftijd van minstens 18 jaar bereikt heeft;
- Een orthopantomogram waarvan het besluit als volgt luidt:
‘Gezien dit gegeven bekomt men volgens onze eigen ontwikkelde techniek een leeftijd van 21,3 jaar. Het 95 % betrouwbaarheidsinterval is 17,9-23,0 met een kans van 97 % dat deze persoon ouder is dan 18 jaar’;
- Een radiografie van het sleutelbeen waarvan het besluit als volgt luidt:
‘Volgens dit onderzoek stemt stadium 3 overeen met een gemiddelde leeftijd van rond de 20 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar’.

Daaruit blijkt volgens verzoeker dat er “ten minste een twijfel bestaat over de minderjarigheid van verzoeker” en dat overeenkomstig artikel 7, § 3 van de wet van 24 december 2002 moest rekening worden gehouden met de jongste leeftijd, “hetzij 17,9 jaar op het moment van het medisch onderzoek (12.2.2016) en 17,8 jaar op het moment van de asielaanvraag (5.1.2016)”. Volgens verzoeker wordt evenwel, “hoewel de conclusie van het verslag van 12 februari 2016 het voor verzoeker gunstigste onderzoek herneemt, [...] niet gemotiveerd waarom de twijfel die daaruit over de minderjarigheid van verzoeker vloeit niet in zijn voordeel speelt”.

Beoordeling

6. Naar luid van artikel 7, § 3, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002 wordt ingeval van twijfel over de uitslag van het medisch onderzoek rekening gehouden met de jongste leeftijd.

Uit het verslag van het medisch onderzoek blijkt dat de artsen zich steunen op een vierledig onderzoek, waarvan elk deelonderzoek individueel wordt geïnterpreteerd en waarna een algemene conclusie wordt getrokken met de eigenlijke leeftijdsschatting. Bij het bepalen in de bestreden beslissing of verzoeker al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, is de eindconclusie op

basis van die deelonderzoeken relevant en niet het resultaat van een afzonderlijk deelonderzoek. Anders dan wat verzoeker lijkt aan te nemen, is op het eerste gezicht die eindconclusie derhalve en niet elk van de eraan voorafgaande deelonderzoeken - die vanuit verzoekers standpunt in het voordeel dan wel in het nadeel kunnen zijn - bepalend voor de in het voornoemde artikel 7, § 3, bedoelde “jongste leeftijd”. Indien de arts voor zijn eindconclusie een deviatiefactor vermeldt, wordt de ondergrens in aanmerking genomen voor het bepalen van de leeftijd.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

7. Te dezen geeft de bestreden beslissing de conclusie van het medisch onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoeker meer dan achttien jaar oud is. Dit volstaat in het licht van de door verzoeker aangehaalde formele-motiveringsplicht.

Aangezien zoals hiervoor is vastgesteld, de eindconclusie van het gevoerde medische deskundigenonderzoek bepalend is voor de in het voornoemde artikel 7, § 3, bedoelde “jongste leeftijd”, vereist de formelemotiveringsplicht derhalve niet dat de verwerende partij in de bestreden

beslissing deze deelonderzoeken vermeldt, noch dat zij de redenen aangeeft waarom zij zich niet aansluit bij een voor verzoeker gunstig deelonderzoek voorafgaand aan het eindresultaat van het deskundigenonderzoek naar de leeftijd van de betrokkene. Hieruit volgt dat, anders dan dat verzoeker het ziet, niet moet worden gemotiveerd waarom ten aanzien van een voor verzoeker gunstig voorafgaand deelonderzoek, de in artikel 7, § 3, bedoelde “jongste leeftijd” geen toepassing vindt.

8. Met tot slot voor het eerst ter terechtzitting aangevoerde argumenten en kritieken, mag geen rekening worden gehouden daar die niet zijn opgenomen in het verzoekschrift.

9. Het enig middel is niet ernstig.

VI. Conclusie

10. Uit wat voorafgaat volgt dat niet is voldaan aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques